



ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

Із засідань Наглядової ради та Правління

Нещодавно відбулося засідання Наглядової ради товариства, під час якого було підбито підсумки діяльності підприємства за 7 місяців 2014 року, обговорено бюджет наступного року та здійснено оцінку бізнес-ризиків у зв'язку з політичною ситуацією в Україні.

Кількома днями пізніше було проведено засідання Правління. На порядку денному стояли такі питання, як виділення грошової допомоги працівникам, житло яких зазнало значних пошкоджень під час граду, надання матеріальної допомоги пенсіонерам товариства, що не працюють, з нагоди Дня людей похилого віку та ін.

Найкращий керівник підприємства середнього бізнесу — на ДП «ВМІК»

За підсумками конкурсу «Кращий підприємець 2014 року», який до Дня підприємця провела обласна держадміністрація, переможцем в номінації «Середній бізнес. Кращий керівник року» було визнано виконавчого директора ДП «Вайдман Малин Ізоляційні Компоненти» Івана Тригуба. Чим не привід, аби більше дізнатися про життя сестринської компанії, тим більше, з перших вуст, подумали творці «Паперовика», і скористалися нагодою, щоб поспілкуватися з Іваном Володимировичем.

— Одержана напередодні персональна відзнака — заслуга всього колективу, я виступив у ролі своєрідного посередника-медіатора, який її отримав, — сказав керівник ДП «ВМІК». — Ми випускаємо специфічний продукт — електроізоляційні деталі, що мають витримувати колосальний діапазон напруги — 155 000–765 000 вольт. Гадаю, не варто пояснювати, яка відповідальність лежить на кожній людині, дотичній до цього процесу. Завдання керівника, на мою думку, подбати про створення такого середовища і таких умов праці, за яких люди йтимуть на роботу із задоволенням і працюватимуть на повну.

Що мав на увазі Іван Володимирович, говорячи про відповідне середовище? Певно, що не лише комфортні робочі місця, засоби індивідуального захисту чи можливість помитися після зміни у людських умовах. Середовище, вважає він, поняття значно об'ємніше — це такий собі маленький світ, який ми самі ж для себе створюємо — конструктивними чи деструктивними вчинками. Аби цей світ був дружнім і сприятливим для нас, маємо докласти трохи зусиль.

Наприклад, подбати про чистоту, адже сприятливе середовище починається з неї. У ДП «ВМІК» чисто всюди: в кімнатах прийому їжі, що нагадують кав'ярні; у роздягальнях, облаштованих на кшталт тих, що показують в американських фільмах; у вбиральнях, не згірших, ніж у столичних торгових центрах, і, звісно ж, на виробництві.

— Ви чули коли-небудь про теорію розбитих вікон? — запитав Іван Володимирович. — Згідно з нею, при спогляданні будь-якого неподобства люди перестають чинити цивілізовано і відтак примножують безлад. Розбите у під'їзді вікно потрібно засклити відразу, бо на завтра шибок не буде ще у двох-трьох. Так само швидко слід прибрати і викинути повз урну обгортку, аби з неї не виросло стихійне звалище. У питаннях чистоти не може бути компромісів, тим більше на підприємстві, що виготовляє ізоляційні компоненти.

Ще одна важлива складова комфортного середовища — можливості для професійного й особистісного розвитку. Працівники ДП «ВМІК» постійно навчаються, зокрема 30 членів колективу безкоштовно займаються на курсах англійської мови. Любителі спорту, котрі, до речі, посіли цьогоріч призові місця на міських змаганнях з шашок,

волейболу, міні-футболу, а торік вибороли ІІІ командне місце на загальнономіській спартакіаді, мають де тренуватися, забезпечені формою та інвентарем, а ще підтримкою — і керівництва, і Ради трудового колективу, яку очолює формувальник Михайло Подорніков.

Сприятлива атмосфера надихає «вміківців» на добрі діла (нещодавно вони, озброївшись косами та тримерами, у позаробочий час наводили лад у фабричному парку). А ще краще від будь-яких слів спонукає їх до плідної праці. Плоди останньої очевидні — підприємство демонструє зростання за всіма показниками. Торік воно реалізувало продукції на майже 53 млн грн, мало прибутку у розмірі понад 6,6 млн грн і сплатило майже 8 млн грн податків до місцевого і державного бюджетів. Після успішно завершеного проекту «Ірша», в результаті якого ДП «ВМІК» стало потужнішим на один виробничий цех і збільшило штат до 130 працівників, підприємству вдалося вийти на нові ринки збуту: тепер воно напряму реалізує продукцію до країн СНД, ПАР, Бразилії та Туреччини. Крім того, відбулося поетапне розширення виробничої лінійки, приводом для цього стали деякі комплексні замовлення, які інакше як викликами не назвеш: бо у стислі строки довелося виготовити велику кількість продукції, значну частину якої досі не виробляли. Ускладнювала завдання й відсутність восьми фахівців, котрі були мобілізовані у зв'язку з АТО. Колеги сподіваються, що незабаром ці чоловіки повернуться на свої робочі місця, а доти працюють і за себе, і за них.

Є багато секретів і прийомів успішного бізнесу, і кожен підприємець або ж керівник компанії обирає свої. Консерватори орієнтуються на готові рецепти, почерпнуті з монографій очільників мегакорпорацій чи гуру бізнесу, а новатори, як, наприклад, Іван Тригуб, винаходять власні, динамічно реагуючи на виклики та потреби ринку. Шляхів багато, а котрий з них правильний — покажуть результати.



Гнучкий бюджет — потреба сьогодення



Наприкінці вересня заступник голови правління з питань фінансів та обліку Віктор Пономаренко виступив на щорічній конференції фінансових менеджерів «Корпоративне планування та бюджетування», що відбулася в столиці. Захід був присвячений одному з найважливіших аспектів діяльності фахівців з фінансів — формуванню бюджету підприємства. Віктор Дмитрович підготував презентацію, що

висвітлювала підходи до бюджетування в умовах невизначеностей та криз, зокрема особливості побудови системи гнучких бюджетів. За результатами анкетування делегатів, проведеного після конференції, саме його доповідь посіла перше місце.

— Питання планування та формування бюджетів в умовах швидкозмінного економічного середовища в останні роки набуває все більшої актуальності, тому не дивно, що саме воно було одним із ключових на конференції. Річ у тім, що зміни навіть одного з ключових факторів діяльності (курсу валют, цін тощо) можуть суттєво змінити прогноз очікуваного результату, а одночасна динамічна поведінка багатьох факторів просто робить планування дуже складною задачею. Тому створення інструментів для оперативного розрахунку варіантів бюджетів для різних наборів факторів дає можливість аналізу різних бюджетних сценаріїв — саме це і було одним із основних питань, з яких відбувся обмін думками та досвідом учасників конференції, — сказав Віктор Дмитрович.

За його словами, зараз існує немало систем автоматизованих розрахунків бюджетного планування, деякі з них були представлені на конференції, однак практика показує, що доволі часто системи, побудовані на базі достатньо простих інструментів (в тому числі із застосуванням таблиць Excel) виявляються більш ефективними для реалізації подібних задач, адже вони більш гнучкі і зручні у застосуванні, порівняно зі стандартними автоматизованими системами, до того ж не потребують значних витрат на впровадження та підтримку — у підсумку краще працює та система, яка має більш точно сформульовану мету та ефективно алгоритмізований процес.

— Фахівці товариства протягом багатьох років задумувалися над тим, щоб скласти кілька альтернативних моделей бюджету, але особливо актуальним це питання стало з 2008 року, коли світ опинився на порозі економічної кризи, і ця актуальність ще більше підсилилась нинішньою військово-політичною кризою. На сьогодні вже маємо достатню практику напрацювань в напрямку гнучких розрахунків і кожного року крок за кроком розробляємо та вдосконалюємо додаткові інструменти. Зараз маємо набір різноманітних взаємопов'язаних модулів, за допомогою яких при зміні тих чи інших параметрів (наприклад, цін на сировину, електроенергію тощо) можемо доволі швидко зробити новий розрахунок плану на наступний рік і отримати показники, які характеризуватимуть нашу діяльність, — поділився Віктор Дмитрович.

Він, до речі, вже не вперше виступає на подібних заходах і вважає їх корисними з кількох причин: з одного боку, такі зустрічі з колегами завжди є своєрідним стимулом для виникнення та реалізації нових робочих ідей, які інколи відходять на другий план за щоденними справами, з іншого — це можливість оцінити та не втрачати відповідність тому рівню фахових вимог, які існують у фінансовому бізнес-середовищі.

Відбулася нарада фахівців з управління персоналом

Нещодавно у режимі телеконференції відбулася нарада HR-підрозділів WEIDMANN під головуванням Альфонса Аугсбургера, віце-президента WICOR з управління персоналом.

Участь у ній взяли спеціалісти зі Швейцарії, України, США, Канади, Мексики та Китаю. Обговорювали насущні HR-проекти кожної з локацій, а також ділилися власним досвідом з т. зв. Absence Management (або ж управління відсутністю). Про прийоми українського absence-менеджменту, які мають на меті зменшити втрати робочого часу, розповів заступник голови правління Андрій Костюченко. За його словами, дієвими інструментами в руках вітчизняних «ейчарів» стали: облік втрат робочого часу в товаристві загалом та в кожному підрозділі зокрема; функціонування постійно діючої комісії з соціального страхування; проведення щорічних медичних оглядів працівників з метою виявлення захворювань на ранніх стадіях; покращення умов праці, стимулювання працівників до провадження здорового способу життя; розширення спектру медичних послуг, що надаються здоров'ям; профілактичні заходи, зокрема і публікації, підготовлені за участю медпрацівників здоров'ям, в газеті «Паперовик»; навчання та перевірка знань персоналу з охорони праці. Безперечно, сприяє всьому цьому і впроваджена торік система гігієни і безпеки праці відповідно до міжнародного стандарту OHSAS 18001.

Ефективність наведеного вище комплексу заходів краще від будь-яких слів підтверджують цифри, наприклад у ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» втрати робочого часу у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю за 8 місяців нинішнього року стали меншими на 12% у порівнянні з аналогічним періодом минулого року, у ДП «ВМІК» — на 14%.

Окрім управління відсутністю, учасники наради розглядали й інші аспекти ефективного HR-менеджменту, як то управління талантами, знаннями та ін. Представники регіональних локацій доповіли про реалізацію щорічних проектів, а фахівці з головного офісу презентували нові HR-концепції і плани, зокрема концепцію неформальних інтеркомунікативних платформ, яка впроваджуватиметься у Рапперсвілі (Швейцарія).

Зрештою, ефективні комунікації різного формату сприяють обміну досвідом, допомагають отримати необхідну для роботи інформацію, почути думку колег із проблемних питань. Все це вдалося зробити HR-спеціалістам WICOR із різних частин світу, причому, навіть не покидаючи власних робочих місць.

Відкрий світ книги з ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ»

Представники товариства взяли участь у заходах з нагоди Всеукраїнського дня бібліотек, що в останній день вересня відбулися у районній дитячій бібліотеці. Як і годиться, вони прийшли не з порожніми руками, а з найкращими у світі подарунками — книгами улюблених дитячих авторів: Всеволода Нестайка, Александра Мілна, Льюїса Керола, Астрід Ліндгрена, Марка Твена, Юхима Чеповецького тощо, популярними енциклопедіями та збірками казок і творів класиків. Загалом фабрика придбала 115 книжок на суму близько 5 тисяч гривень.

Відкрий світ книги з ПАТ «МАЛІНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА ВАЙДМАНН» — із таким послонням звернулося підприємство до юних читачів, адже світ книги — безмежний і всеосяжний, він охоплює всі сфери людського життя. Ми прагнемо, аби наші діти — майбутні нації — зростали ерудованими й допитливими людьми, попереду в яких багато добрих і корисних справ. Сподіваємося, дарунки від підприємства їм у цьому сприятимуть.



Замість подяки — маніпулятивні закиди

У потоці різномірної інформації, якої, здається, щодень стає все більше, не просто зорієнтуватися. Медійники і піарники, рекламники і маркетологи із завидним завзяттям розробляють все нові й нові комунікативні прийоми, відшукують наші больові точки, а потім що-си тиснуть, не надто переймаючись тим, як вплине їхня затята акупресура на податливіх реципієнтів. Буває, й до заборонених прийомів вдаються. Наприклад, до маніпулятивної техніки стверджувальних висловів, коли після низки правдивих тверджень подають недостовірну інформацію, яка теж сприймається як правда, бо ж читач уже налаштувався на подібну до трансю хвилю і довірився автору-продуценту.

Не так давно, переглядаючи місцеві газети, натрапила на статтю, яка майоріла словами-сигналами: «АТО», «стратегічні об'єкти», «майже без охорони». Коли прочитала з половину надрукованого і вже майже взяла на віру розповідь автора, серед

когорта бездоглядних стратегічних об'єктів узріла давнього знайомця — дамбу на малинському водосховищі. Суть присвяченої їй частини публікації звелася до кількох безапеляційних тверджень-посилів, поміж яких замаскувався добрий шмат дезінформації, пов'язаний із діяльністю ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

У статті, скажімо, стверджувалося, що дамба «не має господаря». І що раніше її «балансоутримувачем була паперова фабрика, новим закордонним власником якої водосховище і дамба виявилися непотрібними». Тим самим власникам, котрі всупереч логіці, однак згідно зі статтею, «чоловікові, який за шлюзами на дамбі доглядає, зарплату платять».

Прикметно, що перша порція «дези» вступає у відвертий когнітивний дисонанс з публікаціями на тему дамби й водосховища, що з'являлися у тому ж виданні за останні два-три роки: бо йшлося в них і про те, що водосховище та дамба — об'єкти державної власності; і про те, що

з 2005 року фабрика неодноразово зверталася до Кабінету Міністрів України, а згодом і до суду, з проханням визначити державний орган, який буде здійснювати управління цими об'єктами; і про судову ухвалу 2012 року на користь фабрики.

Вочевидь, не володіє автор і свіжішою інформацією, адже в березні 2014 року Кабмін ухвалив розпорядження, яким органом управління греблею і водосховищем на річці Ірша визначено Житомирську облдержадміністрацію. Отож відтепер усі листи, відгуки і пропозиції варто надсилати на її адресу, бо ж саме ОДА нині «де-юре» опікується дамбою. Хоча, схоже, теж усіляко уникає прийняття рішень щодо подальшої долі греблі та водосховища, тому «де-факто» віз і нині там. Всі витрати з утримання греблі і досі лежать на плечах фабрики, котра, зауважте, має власний водозабір, не використовує ні водосховище, ні зведені на ньому споруди у своїй господарській діяльності, а лише платно споживає воду з Ірші, як і всі інші підприємства та кількатисячне



населення міста. Проте, на відміну від них, щороку витрачає десятки й сотні тисяч гривень на утримання майна, що їй не належить. І, до речі, сплачує кошти навіть не одному, а чотирьом чоловікам, що наглядають за шлюзами. Нонсенс, чи не так?

Та замість подяки за те підприємство отримує безпідставні закиди, які видаються за чисту монету в маніпулятивних публікаціях псевдопатріотичного ґатунку. Проте поширюючи подібні меседжі, видання робить ведмежу послугу передовсім собі — бо правда рано чи пізно впливе, а брехня може вилізти боком. Невже, скажіть, ви купуватимете рибу в продавця, що в пакунок зі свіжими карасиками вряди-годи та й підкладатиме один-два протухлі? Відповідь, гадаю, очевидна.

Згуртувавшись, можна зробити більше

На початку вересня мекенджер із зв'язків з громадськістю та пресою товариства Лариса Волинець взяла участь у розширеному засіданні громадської організації «Малинщина», на якому були присутні представники органів влади, підприємств, громадських організацій та волонтери.

За два місяці свого існування ГО «Малинщина» вдалося зібрати близько 200 тис. грн, значна частина яких (понад 120 тис. грн) вже була використана для допомоги військовослужбовцям та їхнім сім'ям, доповів її голова Сергій Кучинський. Проте цих коштів, на жаль, замало, адже на порозі холоди, з настанням яких бійцям, окрім харчів та ліків, знадобиться ще й теплий одяг. Не

легко нині і сім'ям, годувальники яких беруть участь в АТО. Особливо тих, що були працевлаштовані неофіційно, бо ж тепер вони залишені без фінансових надходжень від несумлінних роботодавців. Отож голова організації закликав громадськість активніше долучатися до підтримки військових та їхніх сімей, адже об'єднаними зусиллями можна буде і коштів більше зібрати, і діяти ефективніше.

Наше товариство робить свій внесок у спільну справу зі збереження цілісності країни від початку весни. У березні на схід було відправлено «мобілізований» автобус ЛАЗ і куплено пального на 3 тис. грн. У квітні працівники товариства перерахували за власним бажанням зі своєї заробітної плати кошти на

рахунок Міністерства оборони на загальну суму 54,5 тис. грн задля покращення матеріального стану армії. У травні фабрика придбала обладнання зв'язку (радіостанцію та акумулятори до неї) для однієї з військових частин на суму 20 тис. грн.; у липні — надала матеріальну допомогу, по 5 тис. грн, сім'ям чотирьох працівників, які знаходяться в зоні АТО. У серпні на схід вирушив наш вантажний автомобіль КамАЗ, тоді ж товариство придбало для потреб військових дальномір вартістю 13 тис. грн.

У цей же час було тяжко поранено працівника цеху №3 Василя Михайленка, і фабрика не лишилася осторонь: надала йому матеріальну допомогу в розмірі 10 тисяч гривень та відправила послілку із засобами гігієни і про-

дуктами харчування на півтори тисячі гривень до одеської лікарні. А у вересні колектив товариства згуртувався і зібрав для Василя Миколайовича ще понад 20 тисяч гривень.

Загалом за час, доки триває АТО, було мобілізовано вже 11 працівників товариства та 8 «вміківців». За ними, як і передбачено законодавством, зберігається робоче місце і середня заробітна плата.

Всі ми плакаємо велику надію на те, що незабаром мир у країні відновиться і вони повернуться додому. А доти маємо робити те, на що спроможні: підтримати мобілізованих чоловіків та їхні сім'ї, згуртуватися, бо ж, як відомо, гуртом не тільки батька легше бити, а й добрі справи творити.

Побували хмельничани

Днями представники ПАТ «Укрелектроапарат» — одного із постійних клієнтів нашого товариства — побували в Малині.

ПАТ «Укрелектроапарат» — хмельницьке підприємство, що більше 50 років працює на ринку електротехнічного машинобудування й виконує повний технологічний цикл робіт з виробництва електротехнічної продукції: починаючи від металобробки і виготовлення металоконструкцій та ізоляційних деталей для трансформаторів і закінчуючи випуском готових для реалізації трансформаторів і трансформаторних підстанцій потужністю від 10 до 4000 кВА, сухих трансформаторів, реакторів для електроозонів і електроопіздів, трансформаторів

малої потужності, газорегуляторних пунктів блочної і шафової конструкції тощо. За час свого існування підприємство поставляло продукцію у багато країн, нині успішно освоює ринки Африки та Близького Сходу.

На фабрику прибули директор з виробництва ПАТ «Укрелектроапарат» Володимир Швень, технічний директор цього підприємства Віктор Якубовський, його заступники — головний конструктор Михайло Морський та начальник управління головного технолога Ігор Колесник.

Представники ПАТ «Укрелектроапарат», яке замовляє у фабрики трансформаторний картон та електроізоляційні види паперу, перш за все, побу-

вали у виробничих цехах. Також вони зацікавилися можливостями порізки одного із паперів нашої сестринської компанії, **WEIDMANN WHITELEY LIMITED**, на станку GOEBEL. Завдяки начальнику цеху №5 Олегу Козлову гості дізналися про деякі технічні особливості цього процесу на побачили його на власні очі.

Насамкінець хмельничани разом із заступником голови правління з питань продажу та маркетингу Іваном Бояршиним і менеджером з продажу Наталією Єрулевич відвідали ДП «ВМІК», аби ознайомитися з номенклатурою виробів цього підприємства.

Сподіваємося, нинішній візит сприятиме зміцненню стосунків та стане передумовою для більш тісної співпраці підприємств компанії **WEIDMANN** та Публічним акціонерним товариством «Укрелектроапарат».



Відбувся щорічний турнір, присвячений пам'яті А. В. Деняченка

Суботнього вересневого ранку на стадіоні ім. А. В. Деняченка відбувся щорічний і вже традиційний спортивний захід — турнір з міні-футболу, присвячений пам'яті Анатолія Васильовича. Його незмінним організатором виступив профспілковий комітет на чолі з Ларисою Примаченко. Розпочався захід урочисто — підняттям національного прапора під звуки гімну, промовами голови профкому і президента клубу «Папірник» Євгена Вербицького, а також покладанням квітів до меморіальної дошки А. В. Деняченка і пам'ятника Героям Небесної сотні.

Участь у турнірі взяли чотири команди: ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ», синів та друзів сім'ї

А. В. Деняченка, клубу «Ветеран» та «Папірник-1987». Кожна з них зіграла по два матчі, в результаті яких було визначено переможця. Перша гра команди **ВАЙДМАНН** з «Папірником-1987» закінчилася з рахунком 4:0, упевнену перемогу, 7:1, у двобої з командою синів Деняченка здобули футболісти «Ветерана», які згодом обіграли вайдманівців (8:1) і стали володарем перехідного кубка чемпіонів турніру. Відтак друге місце посіла команда фабрики. Внічию зіграли команда синів Деняченка і «Папірник-1987», тож бронзового призера турніру було визначено у додатковий час — за кількістю влучних пенальті ним стала команда молоді, капітаном якої був Артем Деняченко.

У зв'язку з мобілізацією, не брали участь у турнірі двоє постійних гравців фабрики —

Валерій Сергієнко та Сергій Дмитренко. Тож на поле довелося вийти досвідченим футболістам — інструктору зі спорту Геннадію Литваку та співробітнику РМЦ Анатолію Шапаренку, який, до речі, був визнаний одним із п'яти кращих спортсменів турніру. За чудову гру було відзначено капітана команди «Ветеран» Василя Мілашевського, гравця команди синів Деняченка Володимира Назаренка, представника команди «Папірник-1987» Олександра Ткаченка, а також найуспішнішого і наймолодшого форварда турніру із команди-переможця Богдана Марченка, котрий вийшов на поле разом із батьком-ветераном.

Всі вони отримали призи від адміністрації ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ», а команди-призери були нагороджені грошовими преміями і медалями від профспілкового комітету.



«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».
Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.
Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.
Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com
Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф. 163.
Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.
Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».